

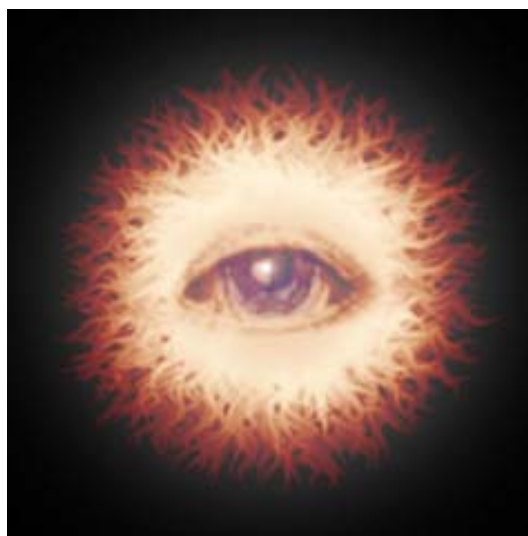
Menneskehedens fremtid

Udgivet af VidomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Menneskehedens fremtid

Af Erik Ansvang

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Menneskehedens fremtid

af Erik Ansvang

Den nye tidsalder vil bygge på nye kvaliteter.
Det nye bliver "universelt broderskab",
"kærlighed til alle uden hensyn til race,
køn, farve eller tro" og "samarbejde".

Vi står midt i en overgangsperiode – et paradigmeskift. Derfor oplever vi kaos overalt. I en kaotisk situation drejer det sig om overlevelse. Den første retning man vil se i, er mod konkurrenterne. Jeg kan kun beklage det, men den nationale og internationale konkurrence vil uden tvivl blive stærkt forøget i de kommende år, og inden for visse områder antage hidtil usete højder – indtil vi lærer at arbejde med og ikke imod hinanden.

Ny civilisation

Den samarbejdende menneskehed er ikke en fjern drøm. I følge åndsvidenskaben vil det være virkelighed et par århundreder ude i fremtiden.

"Gennem de næste to århundreder vil disse grupper (underviserne) forvandle vores civilisation og indvie en periode i menneskets historie, hvor vedvarende metoder og principper – som endnu er helt ukendte for flertallet – vil blive afprøvet og realiseret. Denne periode vil bringe racen ind i en civilisation med et samarbejdende samspil, som vil bringe den nuværende tidsalder af egoisme og konkurrence til en ende."

Alice A. Bailey:
"Discipleship In the New Age - I", p. 145-146

Enheden tabt af syne

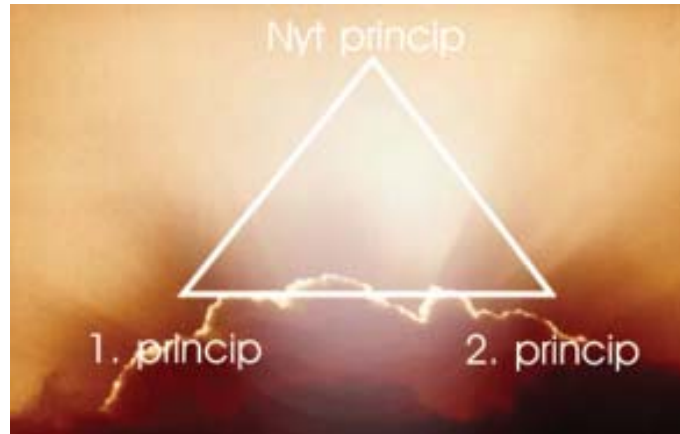
Konkurrence vil afløses af samarbejde. Men endnu er vi ikke klar til at opgive den indbyrdes kamp, for i kampens hede har vi glemt en vigtig ting: Menneskehedens enhed. Vores primære oplevelse er adskilthed, og derfor har vi skabt disse holdninger, som vi tror, er en slags naturlov. Vi har skabt polariseringer:

- mennesket kontra naturen
- mig kontra de andre
- kvinder kontra mænd
- socialisme kontra liberalisme
- kristne kontra muslimer
- arbejdsgivere kontra fagforeninger
- arbejdende kontra arbejdsløse
- jyder kontra københavnere
- Europa kontra USA
- etc.... etc.

Vi kæmper os tilbage til enhed.

Men vi kæmper os tilbage til enhed. Vi vil derfor begynde at skabe syntese på flere og flere områder – syntese af to poler eller modstridende egenskaber. Men syntese er ikke et kompromis mellem to modpoler. Den nye verdensreligion bliver ikke sammensat af halvdelen af siderne i Bibelen og halvdelen af siderne i Koranen. Syntesen af to egenskaber medfører en *ny* egenskab.

Syntese er derfor ikke et kompromis mellem to principper. Der opstår et helt nyt princip. Syntesen mellem succes og fiasko er *erfaring*. Syntesen mellem frihed og lighed er *broder-/søsterskab*. Syntesen mellem at vinde og tabe er *samarbejde*... etc.

Det nye menneske

Fra clairvoyante hører vi, at det nye menneske, som skal skabe en kultur baseret på syntese, samarbejde og gruppebevidsthed, vil kulminere i den kommende periode, man kalder "den nye tidsalder".

Når clairvoyante giver informationer om fremtiden, rejser det sædvanligvis flere relevante spørgsmål. Man kan med rette spørge, om det virkelig er muligt at se ind i fremtiden og hente informationer om kommende inkarnationer, for det medfører jo uundgåeligt, at fremtiden er tilrettelagt på forhånd. Og hvis fremtiden allerede er tilrettelagt, er det så muligt at påvirke denne plan ved hjælp af den frie vilje? Man kan se det på denne måde:

*Det kosmiske liv kan sammenlignes med en rindende flod.
Vores inkarnationer er som små strømhvirvler,
der i livenes kredsløb konstant hvirvles med og mod flodens retning.
Men alle hvirvler og krusninger føres uundgåeligt
mod samme mål af den store strøm.*

Floden symboliserer Gud, "Det Ene Liv" eller livskraften, som strømmer gennem alle naturriger. Vi er alle aspekter af dette Ene Liv, som liv efter liv danner strømhvirvel efter strømhvirvel. Med vores frie vilje kan vi flyde med eller kæmpe os mod den store strøm, *men vi kan ikke ændre flodens løb*. Den vil uundgåeligt føre os i en bestemt retning imod et forudbestemt mål.

Clairvoyante kan overskue et stykke af "floden", og dermed se et stykke ud i fremtiden. De kan derfor give informationer om, hvor livsstrømmen fører mennesket hen. Samarbejder menneskeheden, når vi hurtigere målet. Samarbejder vi ikke, opstår der forsinkelser, men planen for menneskeheden vil uundgåeligt blive fuldbragt.

Clairvoyant iagttagelse eller identifikation

C.W. Leadbeater's forskning bekræfter, at der *er* en plan, og at det er muligt for en clairvoyant at få et overblik over fortid, nutid og fremtid. Når den clairvoyante kontakter fremtidige scenerier, lever han/hun simpelthen på den scene, hvor skuespillet foregår. Den clairvoyante kan træne sig selv i enten at være iagttager til disse scener eller identificere sin bevidsthed med en af deltagerne i spillet. Ved identifikation opnås en fuldstændig samtidig oplevelse af den situation, der undersøges.

Åndens vilje – ikke personlighedens

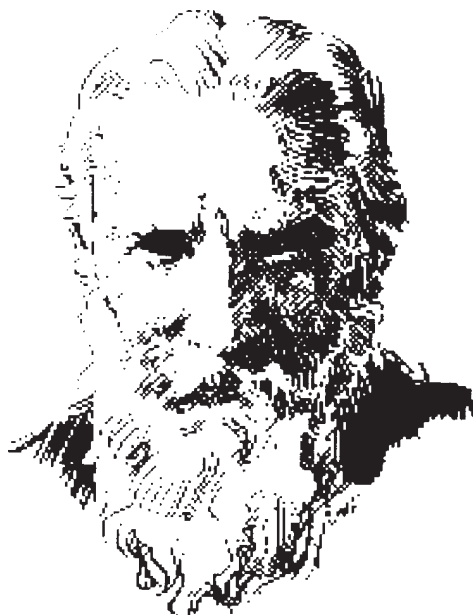
C.W. Leadbeater undersøgte flere gange, om det var muligt for et menneske at udelukke sig selv fra at deltage i den overordnede plan eller store bevægelse – eksempelvis gennem sin handlemåde – men svaret var klart. Det er *ikke* muligt at forandre sin skæbnes vej og mål. Forklaringen er, at ånden dybt inde i mennesket, som udtrykker sig gennem sin endnu uudviklede sjæl og personlighed, har truffet sit valg. Og den har for længst igangsat de årsager, som uundgåeligt må komme til udtryk. Den eneste frihed vi har, er det frie valg til at gå den planlagte vej i et hurtigere eller langsommere tempo. Men ånden – menneskets inderste kraft – tolererer ikke en definitiv afvigelse fra den planlagte kurs.

Åndens eller personlighedens vilje?

Mange har svært ved at acceptere, at den frie vilje dybest set er en illusion, fordi viljen opleves fra personlighedens synspunkt.

*Det er ene og alene personligheden,
der kan ønske at adskille sin vilje
fra sjælens eller åndens.*

Sjælens vilje er identisk med åndens vilje, som er identisk med den guddommelige eller universelle vilje. Vi kan derfor konkludere, at personlighedens "frie" vilje før eller senere må underlægges sig sjælens og åndens overordnede vilje. Vi oplever alle sammen den bagvedliggende åndelige vilje, for når vi modsætter os den åndelige vilje, etablerer sjælen omgående en krise for at få personligheden tilbage på den rette vej.

Udviklingens næste skridt

Den nye tidsalder vil naturligvis bygge på nye kvaliteter. Ellers ville den nye tid ikke repræsentere noget nyt. Og den nye tone er slået an. Den påvirker og inspirerer nemlig de mennesker, der er i samklang med denne vibration. De er begyndt at udtrykke de nye værdier. Skal vi sætte ord på den nye tone eller vibration, må det være:

- “Universelt broderskab”
- “Kærlighed til alle uden hensyn til race, køn, farve eller tro”
- “Samarbejde”

Universelt broderskab forudsætter ikke lighed

Hvis vi skal lære at praktisere broderskab, må vi vide, hvad der menes med broderskab. Hvad er forudsætningen for broderskab? Mange tror, at broderskab forudsætter *lighed*. Men hvis vi studerer naturen omkring os, som vi jo er en del af, finder vi broderskab overalt – *men ingen lighed*. Familien er måske det bedste eksempel, for her findes brødre og søstre, fædre og mødre – *men ingen lighed*. Der er ulighed mellem...

- de ældre og de yngre
- drenge og piger
- de stærke og de svage
- de erfarne og de uerfarne
- de kloge og de mindre kloge... etc.

Det samme forhold ser vi i samfundsstrukturen. Ingen vil vel påstå, er der er lighed mellem...

- den syge og den raske
- den blinde og den seende
- den ubegavede og geniet
- et spædbarn og en olding... etc.

Ulighed er en naturlov

Ulighed er en naturlov. Mennesket fødes som spædbarn – hjælpeløst og afhængigt. Hvis vi overlader et spædbarn til sin frihed, vil det dø. Det samme gør sig gældende i voksenlivet. Hvis vi overlader samfundets hjælpeløse og afhængige (de syge, de svagt begavede, de handicappede etc.) til deres frihed, vil de også bukke under. Broderskab forudsætter derfor ikke lighed.

*Hvis vi opbygger et samfund på lighed,
afskaffer vi broderskab.*

Familien og menneskefamilien

I familien – hvor broder-/søsterskabet accepteres – har vi skitsen til et samfund, der er baseret på broderskabsprincippet. I familien har vi nemlig en hierarkisk struktur. Mange opfatter fejlagtigt en hierarkisk struktur som en magtstruktur, hvor "magt" sidestilles med "misbrug af magt". Det er forkert. I den sunde familiestruktur, afbalanceres ansvar og pligt altid med alder og erfaring. Det er de ældste og mest erfarne medlemmer af familien, der har til opgave at hjælpe de yngre og uerfarne gennem livet, indtil de kan klare sig selv.

Det samme gælder i menneskefamilien. Menneskeheden fungerer også hierarkisk og har altid gjort det. De ældste og mest erfarne sjæle påtager sig større ansvar og pligter end yngre og uerfarne. De ældste sjæle kalder vi mestre, fordi de er så erfarne, at de mestrer menneskelivet. De lidt yngre kaldes indviede og disciple. De endnu yngre kalder vi "*gennemsnitsmennesker*". De yngste er de uoplyste og analfabeterne. Reinkarnationsprincippet går hånd i hånd med broderskabsprincippet. På alle niveauer er det menneskets opgave at hjælpe de yngre og uerfarne videre i livet, indtil alle mennesker mestrer livet.

*Broderskab er derfor naturligt baseret på ulighed.
Og denne ulighed medfører ansvar og pligter
baseret på alder og erfaring.*

Nye værdinormer

Hvis ældre og erfarne mennesker i inkarnation skal påtage sig ansvaret for deres brødre og søstre på lavere udviklingsniveauer, kræver det en ændring af gældende værdinormer. Dette ansvar kan kun spire frem at ægte medfølelse... eller *kærlighed*.

- "Universelt broderskab"
- "**Kærlighed til alle uden hensyn til race, køn, farve eller tro**"
- "Samarbejde"

Kærlighed til alle – uanset farve, race, køn og tro

Medfølelse er spiren til kærlighedsprincippet i mennesker. I åndsvidenskaben kalder dette princip for det buddhiske princip. Buddhi er et bevidsthedsniveau, der befinder sig over sjælen, og udgør et aspekt i menneskets "højere bevidsthed". Det buddhiske princip er *enhedsprincippet*, som opfatter de adskilte individualiteter som én enhed.

Hvilke egenskaber skal vi da udvikle? Det nye menneske vil ikke herske over verden i kraft af det konkrete, adskillende tankesind, men i kraft af hvad vi kan kalde *den medfølende fornuft*. Dette menneske vinder ikke gennem *magt*, men gennem *kærlighed*. Det vinder ikke ved *konkurrence*, men ved *samarbejde*.

Medfølelse

Medfølelse er en sjælden egenskab i vores dynamiske og stærkt individualistiske Vesten. Ser vi os omkring i den nuværende menneskehed, vil vi opleve, at svaghed virker irriterende. Vi møder svaghed med utålmodighed og irritation. Hvis man selv er kvik i opfattelsen, bliver man utålmodig og irriteret, når man møder svaghed og dumhed.

Det er typisk for nutidens menneske. Det ser svaghed som noget, der skal udnyttes. Svaghed giver den stærke mulighed for at hæve sig på den svages bekostning. De svage skal ikke hjælpes til selvstændighed og styrke. De må klare sig selv – eller gå til grunde. "*Enhver er sig selv nærmest*", som et nutidigt ordsprog siger. Det er rendyrket darwinisme.

Ikke en uheldig egenskab

Det kan lyde som en absolut uheldig egenskab. Men der findes ikke noget, som er absolut uheldigt. Det, vi nu begynder at opfatte som uheldigt ved vores kultur, er nødvendige egenskaber for dannelsen af det nye menneske.

Stærke dyder kan kun udvikles af en stærk individualitet.

Sentimental sympati

Sentimental sympati er udtryk for en svag og uudviklet karakter. Den har intet med medfølelse at gøre. Det menneske, der bryder sammen i sympati, når det ser et andet menneske lide, er ikke meget værd som hjælper eller beskytter. Mens han eller hun svælger i sentimentalitet, overlades den lidende til sine lidelser. Følelsen skal kontrolleres af viden og forståelse. Ved hjælp af indsigt og forståelse finder man ud af, hvordan man bedst kan hjælpe. Ikke ved at få et nervesammenbrud.

Den integrerede personlighed

Egoisme har været en uundgåelig konsekvens af, at individualismen og selvbevidstheden skulle udvikle sig. Uden denne stærke individualisme, havde vi ikke det fundament, den kommende store samarbejdskultur skal bygges på.

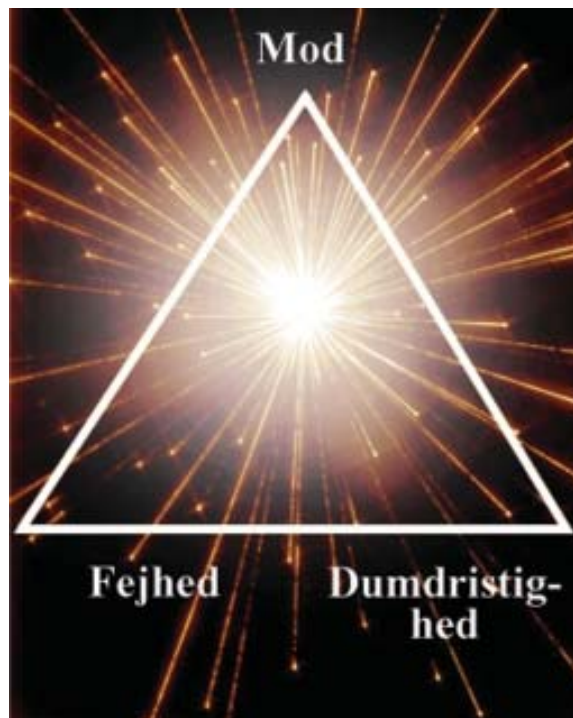
Vendepunktet for denne proces er "*den integrerede personlighed*". Det menneske, der endnu ikke er integreret, tænker ét, føler noget andet og gør noget tredje, hvorimod den integrerede personligheds tanker, følelser og handlinger udgør en helhed og udtrykkes i et samspil.

Denne koordinering er en forudsætning for *sjælskontakt*. Personligheden er selvbevidst. Sjælen er *gruppebevidst*. Den primære fokusering på sjælsplanet er derfor enhed eller *samhørighed*.

- "Universelt broderskab"
- "Kærlighed til alle uden hensyn til race, køn, farve eller tro"
- "**Samarbejde**"

Medfølelse fører til "samfølelse"

Medfølelse fører til "*samfølelse*" – eller følelse af *samhørighed*. Samfølelse kræver styrke. Det er uhyre vanskeligt at trænge igennem et menneskes svaghed og dårlige egenskaber (som ligger på overfladen) og se det guddommelige bag formen. Man ser en række fejl og mangler, men samtidig ser man bag fejlene de egenskaber, der er ved at vokse frem. Lad os tage et eksempel:

Fejhed er en svaghed. Dumdristighed, som er den modsatte pol, er også en svaghed. Gennem oplevelse af både fejhed og dumdristighed opstår den rette egenskab: *mod* – som er en nødvendig egenskab på udviklingens vej.

Ny ledelsesform

Det inderste væsen i al handling vil hos det nye menneske blive, at mange samarbejder for nå et fælles mål. Det bliver altså ikke en enkelt leder, som tvinger andre til at gøre sin vilje. Fremtidens måde at arbejde på bliver derfor *ikke*: *"Gør hvad lederen siger for at nå organisationens mål"*. Men... *"Vi samarbejder mod et mål, vi alle ønsker at nå"*.

Individualister/specialister

Det betyder ikke, at der ikke længere er ledere. Men grupper sammensættes af individualister – eller specialister – som hver især tilfører gruppen deres unikke erfaring. De bliver hver især ledere af deres specialområde. Den overordnede leder bliver en "focualizer", altså en person, der har det overordnede ansvar for, at gruppen målretter eller fokuserer energierne mod det fælles, overordnede mål. Det betyder, at alle, må udvikle evnen til at arbejde *med* hinanden i stedet for *imod* hinanden.

Konkurrenceånden må fjernes

Alle, som ønsker at være med til at skabe den nye tid, må udvikle evnen til at arbejde sammen med og ikke imod andre. Konkurrenceånden skal simpelthen fjernes. Prøv engang at tænke på, hvor vanskeligt det i virkeligheden er. Vi drives jo af ambitioner. Hvad står i vejen for opfyldelse af disse ambitioner? *Det gør andre mennesker*. Og dem skal man nu samarbejde med.

Vi skal stadig være ambitiøse

Det betyder ikke, at vi længere skal være ambitiøse, for ambitionen er en glimrende drivkraft. Den skal blot opfyldes på et nyt grundlag. Nu skal det ske i samarbejde med mennesker, der ønsker at nå det samme mål, i stedet for at nå det ved at bekæmpe dem. *Ambitionen flyttes fra det personlige niveau til gruppeniveau*. Vi kæmper for gruppens mål – ikke for vores personlige mål.

Nye livsværdier

Hvis verden skal forvandles til det bedre, må vi have nye livsværdier. Vi bør begynde at opfatte os som celler i planetens store organisme. Og vi må forstå, at vi skal fungere i syntese til helhedens bedste.

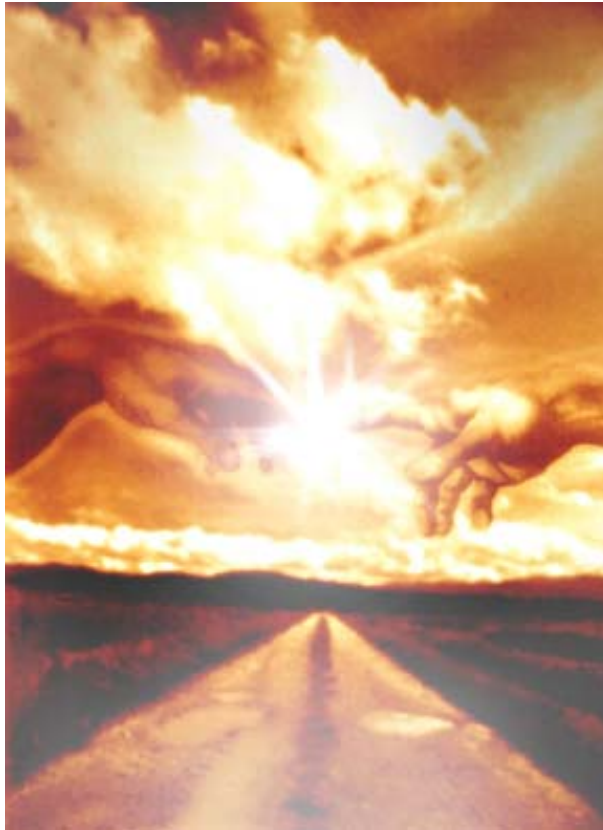
Når alle nationer engang er samlet i unioner og forenede stater, som gensidigt respekterer hinandens forskelligheder, og betragter dem som kvaliteter, der udgør en helhed, vil vi have skabt et verdenssamfund, der bygger på enhed og samarbejde. Først da vil vi have skabt rette menneskelige relationer. Hvad er rette menneskelige relationer?

*Rette menneskelige relationer forudsætter,
at der allerede eksisterer relationer
mennesker og nationer imellem.*

Rette menneskelige relationer defineres ofte som *"det bedst mulige for flest muligt"*. Mennesker er imidlertid forskellige, blandt andet på grund af sjælens alder (udviklingsniveauet), stråleopbygning og den individuelle karma. Derfor vil "det bedst mulige for flest muligt" uundgåeligt føre til *forskelbehandling*. Det bedst mulige for et menneske, er måske det værst tænkelige for et andet. Rette menneskelige relationer vil derfor kræve, at menneskeheden ændrer sit syn på begrebet *retfærdighed*.

Retfærdighed

I dag defineres retfærdighed oftest som *lige vilkår for alle*. Det fører til ensretning, og ensretning fører ikke til rette menneskelige relationer. Det gør derimod forskelsbehandling, *men kun hvis denne forskelsbehandling kombineres med ligeværdighed*. Man kan derfor sige:

*"Rette menneskelige relationer er baseret på
forskellighed og ligeværdighed".*

Alt er ét. Alt er ligeværdigt

Forskellighed og mangfoldighed er et guddommeligt princip, da det er forudsætningen for manifestation og bevidsthedsudvikling. Det samme er ligeværdighed, da skabelsens mangfoldighed blot er aspekter af det Ene Liv. *Alt er ét. Alt er ligeværdigt*. Derfor er menneskets opdeling af mennesker i værdige, mindre værdige og uværdige en illusion. Alle dele af skabelsen er ligeværdige, men eftersom delene er ikke lig med helheden, men blot aspekter af helheden, er skabelsen baseret på forskellighed.

Ikke økonomiske forskelle

Hvis dette princip skal overføres til praktisk realitet i menneskeheden, vil det medføre en ny holdning til det enkelte menneske og dets aktiviteter. Det er en illusion at opdele mennesker i sociale grupper baseret på økonomi, fordi man kategoriserer dem som mere eller mindre værd(ige) end andre. *Alle* menneskelige aktiviteter er nødvendige for en realisering af den guddommelige plan på Jorden. Det er mennesket selv, der har valgt at måle aktiviteternes værdi med kapital. *Alle mennesker er ligeværdige – men forskellige*. Hvis det politiske mål er at skabe rette menneskelige relationer, og hvis de skal baseres på forskellighed og ligeværdighed, skal meget ændres i det demokratiske system. Idéen om ligeværdighed vil nedbryde det nuværende demokratiske *flertalsdiktatur*, som er baseret på økonomiske (sociale) forskelle.

Undervisning i den nye tid

Undervisningen vil også blive helt anderledes, når menneskets forskellighed og mangfoldighed accepteres. Vi vil forlade den nuværende ensidige fokusering på den analytiske, konkrete tænkning og give plads for forskellige former for tænkning.

I fremtiden vil undervisningen stadig omfatte de grundlæggende færdigheder, men kun frem til omkring elevens 10-11 års alder, siger teosoffen Annie Besant. Herefter vil undervisningen variere fra barn til barn afhængig af evner og talenter. Man vil betragte det som spild af energi og talent, hvis et barn med kunstneriske anlæg skal bruge hovedparten af sin tid på at lære videnskabelige fag. Og en elev med videnskabeligt talent skal heller ikke bruge tid og energi på kunstneriske fag.

I dag har de kreative fag en sekundær rolle i undervisningen, men i fremtiden vil elevernes farve- og formsans blive værdsat lige så højt som konkret tænkning. Børns farve- og formsans vil gradvis blive brugt i nationens håndværk og arkitektur, for i den nye tid vil den skønhed, som funktionalismen ødelagde, vende tilbage og nå nye højder.

*“Jeg er bange for, at der er mange,
som ikke forstår,
at skønhed er en nødvendighed
i det daglige liv...
At omgive sig med smukke ting
er ikke et spørgsmål om luksus.
Skønhed er en nødvendighed
og burde være det daglige livs brød.”*

Annie Besant, *“Tidsskifte”*, s. 18

Funktionalismens ækelhed

Den ensidige stimulering af den konkrete, analytiske tænkning har medført, at vi har opsplittet vores aktiviteter i relevant/ikke-relevant... praktisk/upraktisk... etc. Vi spørger ikke, om tingene er smukke, men om de er *funktionelle*. Det har skabt et praktisk, velfungerende og ufatteligt grimt samfund. Boliger er rensat for udsmykninger, søjler, buer og karnapper. I stedet har vi praktiske betonkasser til ophobning af mennesker. Industrikvarterer glimrer ved funktionalitet – og hæslighed. Selv naturen er ikke længere naturens eget værk. I dag findes der ikke en eneste naturlig skov i Danmark. I nutidens skove står træerne på praktiske snorlige rækker – nåletræer for sig og løvtræer for sig. Disse og mange andre ting vil det nye menneske ændre.

Begyndelsen til det nye menneske

De første mennesker, der udtrykker de nye kvaliteter er allerede født i det multinationale samfund, USA. C.W. Leadbeater fortæller, at om cirka 700 år vil udviklingen være så langt fremme, at en udvalgt gruppe af disse nye "talenter" frivilligt bosætter sig i et isoleret bysamfund i det sydlige Californien, hvor natur og klima nærmest er paradisisk. Ved hjælp af sine clairvoyante evner kunne C.W. Leadbeater udforske dette samfund ca. 150 år efter grundlæggelsen – og da denne undersøgelse blev foretaget for cirka 80 år siden, får vi lov til at kigge mindre end 800 år ind i fremtiden. På dette tidspunkt var dette samfundseksperiment velorganiseret og velfungerende.

Manuen i spidsen for samfundet

For at komme i betragtning som beboer i dette samfund, skal man først og fremmest brænde for sagen. Arbejdet bliver hårdt, og det vil kræve den største offervillighed.

Udviklingen af en ny mennesketype varetages af mesterhierarkiet. Den ansvarlige mester kaldes "Manuen". Han udvælger en gruppe mennesker i den nuværende menneskehed, som har den største bevidsthedsmæssige lighed med den planlagte type. Dem isolerer han fra den øvrige menneskehed for at forædle de specielle karakteregenskaber, som skal præge den nye mennesketype. Når denne forædling er nået så langt, at han har fået et brugbart materiale, inkarnerer han selv i gruppen for selv at avle børn. Der er således tale om bevidst styret genmanipulation.

I første generation må hans børn naturligvis gifte sig ind i den gamle menneskehed, men det sker stadig indenfor den udvalgte gruppe. Efter få generationer vil Manuen igen inkarnere i gruppen og yderligere rendyrke racen. Cirka 150 år efter grundlæggelsen, vil samfundet have rundt regnet 100.000 beboere – og bortset fra nogle få undtagelser, er alle direkte fysiske efterkommere af Manuen selv.

Intet efterliv

Formningen af de rette legemer er kun en del af arbejdet. Sideløbende foregår der en træning og udvælgelse af de sjæle, der skal inkarnere i de forædlede legemer. Man skal dedikere sig 100% til arbejdet, og det medfører, at de udvalgte igen og igen må fødes ind i den fysiske verden *uden* de sædvanlige hvileperioder i efterlivet på astral- og mentalplanet. Til gengæld vil man gøre usædvanlig hurtige fremskridt i sin egen udvikling, og man vil have det sjældne privilegium at arbejde direkte under mestrenes fysiske ledelse i mange liv.

Det californiske samfund

Manuen vil som sagt grundlægge et isoleret samfund et eller andet sted i Californien. Når tiden er moden til denne grundlæggelse, vil han først sørge for, at de udvalgte sjæls inkarnerer. Når de bliver voksne, samler han dem og køber et stort landområde og begynder at opbygge et samfund. I områdets midte vil han grundlægge den første by, men samfundet starter ikke på bar mark. Længe inden har Manuen og hans nærmeste sørget for at opføre bygninger. De er grupperet omkring et centralt tempel. De nærmeste bygninger er indrettet som biblioteker, museer og administrationsbygninger. Bag ved disse bygninger ligger 4-500 beboelseshuse placeret i cirkler omkring templet i centrum. De mange huse varierer i stil og detaljer, men alle er bygget efter en bestemt plan.

Bygget af håndværkere "udefra"

Bygningerne er opført af håndværkere udefra. Der er ikke engang tale om frivilligt arbejde, men arbejde mod betaling af en særlig høj løn, som er prisen for høj kvalitet. Disse håndværkere, teknikere og specialister bliver en tid i samfundet for at instruere beboerne i anvendelsen af et kompliceret udstyr, som er nødvendig for at få samfundet til at fungere. Da C.W. Leadbeater udførte denne forskning, var computeren ikke opfundet, så vi kan gætte på, at det "komplicerede maskineri", som han kalder det, muligvis er avanceret edb-udstyr.

Efter få år kan beboerne selv håndtere alt i samfundet, og de er nu helt uafhængige af omgivelserne. Der er brugt enorme summer på anlæggelsen af samfundet, men herefter fungerer alt uden tilførsel af økonomi eller anden hjælp fra samfundet udenfor. Der betales skat for landområdet, men ellers er samfundet helt uafhængigt. De har dog løbende kontakt med verden udenfor. De sørger for konstant at følge med i udviklingen og opdatere deres viden og deres teknik.

Turister på besøg

Samfundet modtager af og til besøgende udefra, og de kommer som grupper af turister ligesom i vores nutid. Gæsterne behandles med upersonlighed, og ofte reagerer "turisterne" sådan: *"Det er da meget pænt og spændende, men jeg ville selv nødig leve på denne måde."*

Samfundets styreform

En regering, sådan som vi opfatter den i dag, findes ikke. Samfundet ledes jo af Manuen, som er en mester med 7. indvielse. Han er den ubestridte leder. Han har samlet et råd bestående af 10-12 højtudviklede disciple, hvoraf nogle endog er mestre. Rådsmedlemmerne er samfundets departementschefer, og alle har en bevidsthedskontinuitet, som rækker mindst til sjælsplanet.

Intet politi – ingen domstole

Alle har ubetinget tillid til Manuen og hans råd. Derfor er der hverken politi eller domstole. I dag kan vi med god grund sætte spørgsmål ved "visdommen", når samfundets ledere træffer afgørelser, men Manuen er praktisk talt alvidende. Intet undgår hans opmærksomhed. Ingen ville drømme om at gå imod hans afgørelser. Opstår der uoverensstemmelser, vil Manuen selv – eller lederen af et af departementerne – træffe en afgørelse, og den er indiskutabel. Hvis en beboer ikke kan eller vil indordne sig, må vedkommende forlade de udvalgte samfund og vende tilbage til det almindelige liv udenfor. Hvis det sker, vil det opleves som en katastrofe, for det

betyder, at mange livs forhåbninger og forberedelser er spildt. Til gengæld er det usandsynligt, at det sker, for vi taler om et samfund, som består af et udvalg af udvalgte. Alle har viet sig til Manuens tjeneste for menneskehedens skyld.

Samfundets love

Ethvert samfund har love, som styrer borgernes adfærd. Men her er der kun uskrevne love. Man kan også sige, at Manuens ord er lov. Beboerne er naturligvis meget forskellige, men de har et fælles mål. Der går en strøm af praktisk tænkning gennem samfundet, og er der en lov, er det loven om at gøre det, man bliver bedt om at gøre.

Bygningerne og deres placering

Samfundet er som sagt opbygget omkring et centrum med templer og de første indbygges huse i midten. Der er god plads mellem husene, og de er omgivet af smukke haver. Andre bygninger er spredt i småbyer udover landområdet, og alle har et tempel i midten. I nærmeste nabolag er der offentlige bygninger som f.eks. mødelokaler, skolebygninger og et stort bibliotek.

De private huse er meget ens, selvom de også i et begrænset omfang præges af individuel smag. Den mest markante forskel i forhold til nutidens byggeri er, at husene er uden vægge – og derfor er der heller ingen hjørner. Alle bygninger (templer, offentlige bygninger og private huse) består stort set kun af et tag båret af høje søjler – så høje som egyptiske tempelsøjler men lettere. Der kan skabes rum i husene ved hjælp af en slags automatiske persienner, men de benyttes sjældent. Alle lever et friluftsliv i nær kontakt med naturen – dag og nat. Alle husene er fyldt med blomster og statuer. Der er ingen lamper, for huset oplyses ovenfra gennem det gennemsigtige tag, som kan indstilles, så det kaster bestemte farver i bestemte områder af huset.

Bybilledet præges af templernes kupler i mange former. De er bygget af et gennemsigtigt materiale, og under kupler findes en stor hal, hvor man kan opholde sig om dagen. Overalt er der en overflod af vand. Der er søer og damme og kildevæld med små vandfald.

Tempelritualet

Samfundet har fire tempeltyper, som i det ydre principielt er ens, hvor man praktiserer ritualer med forskelligt indhold. Templerne er cirkelrunde, og bygningernes åbne konstruktion giver kontakt med både natur og mennesker i erkendelse af, at det ydre og det indre udgør en helhed.

4 templer – 4 temperamenter

Selvom målet for alle mennesker er det samme, så har det enkelte menneske én vej, som er nemmere at gå end andre. Menneskene kan opdeles i fire temperamenter, og de fire temperamenter er grundtonen i ritualerne i de fire templer. Formålet er, at ritualerne skal stimulere den mest fremtrædende egenskab hos det enkelte menneske og derved bringe dette menneske i aktiv og bevidst kontakt med den tilsvarende egenskab hos Planetlogos.

Guder og engle vandrer på jord

Devaernes deltagelse i dette arbejde er betydningsfuldt, for det er dem, der formidler kraften til og fra ritualerne. De er mellemeleddet mellem Logos og deltagerne.

I alle religioner tales der om lykkelige tider, hvor guder og engle vandrede blandt menneskene. I det nye samfund er det ikke længere blot overleveringer men levende virkelighed. Englene (devaerne) er konstant til stede i samfundet, og de samarbejder både med lederen af det religiøse departement og lederen af undervisningsdepartementet. Devaernes arbejde er primært knyttet til tempelritualerne.

Tempeldevaen

Til hvert af templerne er der knyttet en deva, og denne deva formidler strømme af energier i lysende farver til templet. Den dominerende farve i de indstrømmende energier varierer fra tempel til tempel, og er et udtryk for templets primære arbejde.

Devaens farve er templets grundtone

I midten af templet er der en pyramidelignende, gylden forhøjning, hvor devaen manifesterer sig under ritualen. Deltagerne sidder på gulvet, og alle har udsyn til devaen i midten, når den kanaliserer en flod af farver til templet og deltagerne. Devaen materialiserer sig i energistrømmen og antager menneskeskikkelse.

Devaen materialiserer også sin klædning, som varierer i farve fra tempel til tempel. Denne farve er tempelritualets grundtone, og Leadbeater fortæller, at farverne er synlige på både det fysiske, astrale og mentale plan. Og nogle kan se mere end de fysiske farver, for en del af deltagerne har astralt syn. Andre har det kun lejlighedsvis. De enkelte deltagere forsøger efter bedste evne at efterligne den aktuelle farve ved at skabe en farveglorie foran sig. Devaen fungerer som deltagernes forbillede, og de forsøger at udtrykke dette ideal gennem efterligning. Det er en handling, der kræver stor viljestyrke og koncentrationsevne, og derfor lykkes det naturligvis bedre for nogle end for andre. De fleste formår kun at skabe farverne i astralt og mentalt stof. Ganske få er i stand til at manifestere dem helt ned til det fysiske plan.

Ritualets virkning

Farve- og energistrømmen frembringes ikke af devaen alene. Den kanaliserer energierne fra en gruppe af højerestående devaer, der placerer sig cirkelformet over templet. En devas aura er væsentlig større og mere fleksibel end et menneskes. En deva har ofte en aura på flere hundrede meter i diameter. Deltagerne befinder sig derfor i devaens aura, og i ritualen lader den sine fuldkomne farver strømme gennem deltagernes farver for at løfte dem op til samme vibrationsniveau som sit egen.

Den mest markante virkning ses i deltagernes astrallegemer. Følelserne sættes i kraftig bevægelse, og den enkelte deltager lader sine farver strømme ind i et fælles reservoir. Selvom deltagernes farver er mindre rene og mere uklare end devaens, skabes der et energifelt, som minder om et vulkanudbrud med flammer, der skydes op mod himmelen.

Fra deltager til deva til devagrube til hoveddeva

Ritualen medfører, at hver de enkelte deltagere løfter sig så højt de magter og oplever den højeste grad af kærlighed, de kan opfatte. Når devaen ser, at alle har harmoniseret vibrationerne, trækker den auraen sammen, og fra toppen rejser der sig en enorm energisøjle. Samtidig tilfører alle deltagerne al den energi, de formår, ind i devaens store energistrøm, og den samlede energi sendes opad i flammende farvetoner. Energistrømmen opfanges af devagrube over templet, som transformerer den. Devagrube koncentrerer energien ligesom solstråler, der sendes gennem et brændglas, og sender den videre til devaordenens hoveddeva, som står i direkte forbindelse med Logos. Hoveddevaen samler tilsvarende energier fra andre lignende ritualer og sender dem samlet til Logos. Tempelritualet skaber det bånd, der forbinder mennesket til Logos.

Respons fra Logos

Og Logos responderer omgående ved at sende et flammehav af endnu mere strålende, klare og rene energier tilbage til hoveddevaen, som sender dem videre, ind-

til de når tempeldevaen, som lader en bølge af ubeskrivelige farver strømme som flydende ild ud over deltagerne. Alle modtager alt, hvad de kan rumme, og deres legemer stimuleres af den højeste kraft. Et øjeblik oplever alle, hvad livet i Gud virkelig betyder. Formålet er ikke denne ubeskrivelige transcendentale oplevelse. Den enkelte styrkes på de svageste karakterområder og modtager kraft til det fortsatte arbejde til gavn for menneskeheden.

Røgelse og toner

Farvevibrationer er grundtonen i dette tempelritual, men devaen åbenbarer sig også gennem andre sanser end synssansen. Før og under ritualet brændes der røgelse. Der anvendes mange forskellige typer røgelse, og templet disponerer over flere velduftende stoffer, end vi kender i dag. Og virkningen er kraftigere, for deltageres lugtesans er mere sensitiv end i vores nutid. Røgelsen påvirker æterlegemet på samme måde som farverne påvirker astrallegemet. Formålet er at skabe vibrationsmæssig harmoni mellem de to legemer.

De 4 tempeltyper

Det rosafarvede tempel

Grundkvaliteten er *kærlighed*.
Grundritualet er baseret på *farvevibrationer*.
Deltagerne udvikler sig gennem *farver*.
Parallel til Indiens "Bhakti-yoga".
(Hengivenhedens yoga)

Det blå tempel

Grundkvaliteten er *offervillighed*.
Grundritualet er baseret på *lydvibrationer*.
Deltagerne udvikler sig gennem *toner*.
Parallel til Indiens "Bhakti-yoga".
(Hengivenhedens yoga)

Det gule tempel

Grundkvaliteten er *aktiv intelligens*.
Grundritualet er baseret på *tankeformer*.
Deltagerne udvikler sig gennem *former*.
Parallel til Indiens "Jnana-yoga" og "Râja-yoga".
(Kundskabens yoga og tankesindets yoga)

Det grønne tempel

Grundkvaliteten er *intelligent aktivitet*.
Grundritualet er baseret på *tankeformer*.
Deltagerne udvikler sig gennem *handling*.
Parallel til Indiens "Karma-yoga".
(Handlingens yoga)

Det rosafarvede tempel

Det rosafarvede tempel kaldes også "*kærlighedens tempel*". De beboere i samfundet, der er knyttet til dette tempel, udvikler sig primært gennem kærlighed. Rosa er den farve i auraen, der viser niveauet af kærlighed, og rosa er derfor den dominerende farve i dette tempel. Nogle af de rosafarvede templer er opført i en poleret, blegrød sten, mens andre er bygget med en poleret, bleggå stenart, som minder om marmor.

Det blå tempel

Det blå tempel fungerer grundlæggende på samme måde som det rosafarvede. Målet er også her at løfte deltagerens kærlighedsenergi til det højst mulige niveau, men ved hjælp af en blå deva. Midlet er imidlertid et andet. I det blå tempel benytter man toner eller lydvibrationer i tempelritualet. En følelse, der påvirkes af musik, kan i høj grad løftes og styrkes og bringes i et direkte forhold til Logos. Deltagerne medbringer et musikinstrument, som vi ikke kender i dag. Det er en mellemting mellem en violin og en harpe. Instrumentet er magnetiseret specielt til ejeren. Man kan sige, at det er et aftryk af ejeren, eller at det reflekterer vedkommende. Når personen spiller på det, spiller det på personen. Instrumentets ejer giver og modtager lydvibrationer på samme tid.

Devaens instrument

Når devaen materialiserer sig, spiller den på et lignende instrument. Den slår tonen an, og selvom instrumentet har en svag og blød klang, har det en forbløffende stærk virkning. Tonen får hele rummet til at vibrere af tusinder af toner, som flyder sammen i en strøm af brusende, harmoniske toner, der flyder ud over deltagerne. De forsøger nu at slå den samme tone an – først svagt, siden med stigende styrke. Musikken er ikke indøvet på forhånd, og alligevel smelter tonerne sammen til en fuldstændig harmoni, som devaen kanaliserer opad mod Logos som beskrevet før. Og svaret kommer som en brusende flod af harmoni. Alle holder sit instrument foran sig og modtager de harmoniske vibrationer gennem det.

Det gule tempel

Farveritualerne i det rosafarvede og toneritualerne i det blå tempel stimulerer deltagerens følelser og intuition. For de højt udviklede vedkommende virker ritualerne *direkte* på det buddhiske legeme, mens det for de lavere udviklede virker på det buddhiske legeme *via* astrallegemet. Forståelsen – eller den intellektuelle udvikling – opnås gennem en refleks fra det buddhiske legeme. Sådan er det ikke i det gule tempel, for her stimulerer ritualerne intellektet direkte, og intuitionen vækkes via intellektet. Målet er det samme, men processen er *omvendt*.

Udvikling gennem tankeformer

Deltagerne i det gule tempel udvikles primært gennem *tankeformer*. Clairvoyante kan se et menneskes intellektuelle formåen på den gule farve i auraen, og derfor er det gule tempel dedikeret til udvikling af menneskets højere potentialer via stimulering af intellektet.

Tankeformen er deltagerens instrument

Deltagerne medbringer ingen instrumenter. Tankestoffet er deres redskab. De sætter sig på gulvet i templet, koncentrerer sig og begynder at danne bestemte tankeformer. Den enkelte deltager danner sin egen individuelle tankeform, som symboliserer ham selv. Ved ritualets begyndelse er alle tankeformer derfor forskellige.

Evnen til at skabe klare og præcise tankeformer varierer efter udviklingsgrad. De mindre udviklede deltageres tanker glider ofte over i uklare former. De højt udviklede kan naturligvis holde koncentrationen, bevare tankeformen og endda opbygge særdeles komplicerede former. De højest udviklede kan desuden ekspandere tankeformerne så meget, at de bryder igennem til højere dimensioner.

Deltagerne materialiserer ikke tankeformerne. De bliver udelukkende dannet på mentalplanet. De anvendes *ikke* som et egentligt meditationsobjekt. I meditationen danner deltageren formen og lade den virke tilbage på sig selv.

Tempeldevaens arbejde

Ritualet i det gule tempel er grundlæggende det samme som i de øvrige templer. Energierne harmoniseres og kanaliseres via tempeldevaen til Logos, som responderer. Energihvirvlen i dette tempel er dannet af tankestof, og den blotte tilstedeværelse i templets energifelt vil fremme forståelsen.

Den gule tempeldeva skaber også en form, men i modsætning til deltagerne, repræsenterer den ikke devaen selv. Devaens form er ritualets grundtone, og deltagerne forsøger nu at afstemme deres tankeformer og -farver med devaens. I nogle ritualer skifter tankeformerne i en sammenhængende bevægelse.

Devaen sender herefter en strøm af gul energi ud over deltagerne, som oplever en intens stimulering af deres tænke- og fatteevne. Alle, der kun har ubevidst kontakt med deres mental- og kausallegeme, opnår bevidsthedskontinuitet i denne proces, mens de, der allerede har opnået bevidsthedskontinuitet, oplever planerne klarere.

Træder ud af legemet og går i samâdhi

Devaen samler deltagerens tankeformer og sender dem via gruppen af gule devaer til Logos, som responderer med en strøm af guddommelig intelligens. Virkningen er ufattelig. Deltagerens sjæle sættes i stærk vibration. Nogle deltagerer træder ud af legemet. Andre går i en slags samâdhi, fordi deres bevidsthed hæves til et niveau, som de endnu ikke er tilstrækkelig udviklet til at rumme.

Den åndelige energiindstrømning er ikke bare en stimulans. Den rummer en stor mængde tankeformer, som relaterer sig til dagens tema. Men den samme form kan betyde noget for én deltager og noget andet for en anden. Selvom alle forsøger at koordinere tankerne mod samme mål, vil de følge forskellige veje mod dette mål.

Det grønne tempel

Det grønne og det gule tempel arbejder begge med tankekraft. Men i det grønne tempel er målet at omsætte tanke til handling. I ritualet udsender deltagerne strukturerede tankestrømme med et bestemt mål for øje. Tankeformerne er rettet mod hele verden. I modsætning til deltagerne i det gule tempel, som primært er fokuseret på idéer, er deltagerne i det grønne tempel fokuseret på idéer omsat til praksis. De har den opfattelse, at de ikke udfører deres opgave, medmindre de er i konstant aktivitet. De udvikler sig gennem selvopofrende aktiviteter, og derfor er deres mål-sætning handling, handling og atter handling.

Deres tanker kredser konstant omkring store planer og visioner og deres realisering, og ofte realiserer de dem selv. De udvælger desuden enkelte opgaver i menneskeheden, og retter deres strømme af tankeformer mod dem.

Tempelritualet er naturligvis grundlæggende det samme som i de andre templer. Deltagerne medbringer ikke fysiske instrumenter, men anvender tankeformer, som udelukkende er rettet mod handling. Enhver medbringer sin egen plan, som vedkommende har viet sig til, og denne delplan er selvsagt en del af Logos' store plan for menneskeheden og planeten. Deltagernes planer er altid rettet mod forbedring af de menneskelige relationer, og deres arbejde sorterer under de helbredende devaer.

Tempeldevaen præsenterer dem for en overordnet plan udtrykt i en tankeform eller i en serie sammenhængende tankeformer. De enkelte deltagere præsenterer deres individuelle tankearbejde, og deres tankeformer strømmer sammen i et reservoir, som templedevaen sender opad til devagruppen over templet og videre til Logos. De højere devaer magnetiserer deltagere og forøger evnen til at opfatte den guddommelige hensigt. Templedevaen præsenterer aspekter af planen i billeder, og tankeformerne materialiseres for øjnene af deltagerne.

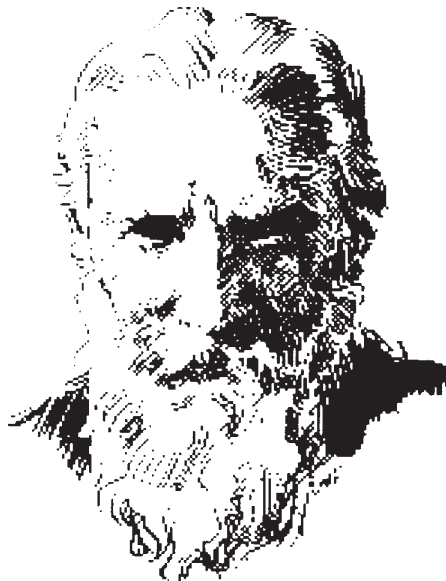
Refererer til mentalplanets 4 niveauer

I alle fire templer arbejder deltagerne mentalt og motiveret af kærlighed. Tilsyneladende refererer de fire templer til mentalplanets fire lavere niveauer, men tilknytningen til templerne har intet med udviklingsniveauet at gøre. Alle udviklingsniveauer er repræsenteret i alle fire templer.

Alle er lige stærke i troen

Mange af det lille samfunds medlemmer er ikke direkte knyttet til templerne, og alligevel er der ingen, der er uden tro. I dag har vi en opfattelse af, at de troende kommer i kirken, mens de, der ikke gør det, må være ateister eller svage i troen. Her er alle lige stærke i troen, hvad enten de kommer i templet eller ikke. Den enkelte vælger sin egen vej mod det samme mål. Ingen føler, at deres egen vej er rigtigere end andres. Selv om man føler sig knyttet til et af templerne, kan man også komme i de andre templer.

Vi skal forestille os, at en beboer kan sige: *"Jeg er lidt tung i opfattelsen for tiden, så jeg trænger til at deltage i et gult ritual."* Eller: *"Jeg trænger til lidt jordforbindelse, så jeg tager hen til det grønne tempel."* Eller: *"Jeg trænger til at hvile hjernen lidt, så jeg tager hen til det rosa eller det blå tempel."*

Børneopdragelse og undervisning

I det nye samfund lægges der stor vægt på børneopdragelse og undervisning, men indlæringsmetoderne er meget anderledes end i dag. Alle lærere er clairvoyante. Det er ganske enkelt en betingelse for at blive ansat, og i indlæringsprocessen anvender de farver, lys, lyd, billeder og elektricitet.

Forskerne har opdaget, at forskellige dele af hjernen kan stimuleres til højere aktivitet, når man påvirker med forskellige farver og lysvirkninger. Man har også erkendt, at nogle mennesker påvirkes positivt af en elektrisk ladet atmosfære, mens den virker nedbrydende på andre. I klasseværelserne er der derfor en elektrisk maskine, som skaber den ønskede elektriske påvirkning i lokalet.

Fire templer – fire retninger i skolesystemet

Templernes fire store retninger, findes også i skolesystemet. Nogle klasseværelser er helt gule. Lyset, der strømmer ind i værelset, farves svagt gult af de tonede vinduer. Møblerne er gule. Blomsterne er gule etc. Andre klasseværelser er blå, røde og grønne, men der findes også violette og hvide klasseværelser. Desuden anvender man dufte med bestemte stimulerende virkninger.

Lærerne samarbejder med devariget, hvor naturånder tilkaldes for at hjælpe med indlæringsprocessen ved at berøre og stimulere bestemte nervecentre hos elever med indlæringsvanskeligheder.

Eleverne har stor frihed i undervisningen, for de medbringer en vis erindring om sidste inkarnation. De er derfor bevidste om, at de hurtigt må skabe kontrol over det nye legeme og det nye liv. De erkender tidligt deres opgave i projektet, og allerede som børn indordner de sig frivilligt samfundets uskrevne regler. Der er ægte frihed til at fortsætte det nye liv i direkte linie efter det foregående, men der er også frihed til at fortsætte i en anden retning, forudsat at den ikke strider mod Manuens og samfundets overordnede målsætning.

Skole og hjem i nært samarbejde

Både lærere og forældre har kendskab til børnenes tidligere inkarnationer og deres mål i den nuværende, og der er et særdeles tæt samarbejde mellem skole og hjem. Man diskuterer eksempelvis hvilken farvepåvirkning, der er den mest hensigtsmæssige for den næste fase i barnets udvikling. Barnet vil herefter blive klædt i og omgivet af den aftalte farve både i hjemmet og i skolen. Alle skoler er under ledelse af mesteren Koot Hoomi, og alle lærere refererer direkte til ham.

Trænes i visualisering

Børnene trænes blandt andet i visualisering. De børn, der er knyttet til de gule templer og klasser, præsenteres eksempelvis for en kugle. Læreren beder dem iagttage kuglen med stor koncentration, lukke øjnene og stadig se den. Da læreren er clairvoyant, er det muligt at vurdere den enkelte elevs evne til at visualisere kuglen. På denne måde trænes de dag efter dag i at visualisere alle mulige genstande. De trænes også i at få genstanden til at bevæge sig og skifte plads.

De geometriske figurers mystik

De visualiserer geometriske figurer: punkter, cirkler, kvadrater etc., der bruges

som fundament for en esoterisk undervisning. Læreren spørger f.eks.: *"Hvad betyder punktet for dig?"*. Eleven svarer: *"Én"*. Læreren spørger: *"Hvem er én"*. Eleven svarer: *"Gud"*. Læreren spørger: *"Hvor er Gud"*. Og eleven svarer: *"Overalt"*.

Skabende tankevirksomhed

I de højere klasser lærer eleverne at skabe direkte ved hjælp af tanken. De tegner og maler landskaber og dyr, og herefter skal de ændre og forbedre maleriets former og farver ved hjælp af den koncentrerede tanke. Læreren materialiserer selv for øjnene af eleverne, som får lov til at studere hans skaberværk. Forældre og venner har fri adgang til undervisningen. Ikke bare som tilskuere. De deltager direkte i undervisningen på samme måde som børnene.

Anderledes end i dag

Meget er anderledes end i dag: *Internatskoler* (efterskoler, højskoler, kostskoler) eksisterer ikke. Børnene bliver i forældrenes beskyttende omgivelser.

Børnene går ikke i en bestemt klasse. De skifter imellem klasserne efter behov. Skoleskemaet viser, at en elev skal til ét fag i 3. klasse og et andet fag i 5. klasse. Det er logisk, når man tager kendskabet til tidligere inkarnationer i betragtning. Hvis en elev er trænet i et bestemt fag i flere inkarnationer, er der ingen grund til at lade denne elev starte forfra i den nye inkarnation. Elevernes skoleskemaer er individuelle og sammensat på grundlag af *sjælens* erfaringsmængde.

Morgen- og eftermiddagsundervisning

Der er blandede pige- og drengeskoler, og børnene har fire timers undervisning om morgenen, men timerne er kortere end i dag, og frikvartererne er derfor længere. Morgenundervisningen omfatter obligatoriske fag, og om eftermiddagen er der mulighed for tillægsgfag for de elever, der ønsker det. Men en stor del af børnene synes, at det er rigeligt med morgenundervisningen.

Skolefag og indlæringsmetoder

De fleste fag er ikke de samme som i dag, og de, der er bevaret, indlæres ikke på samme måde. Den nutidige indlæringsmetode, hvor man forsøger at banke store mængder af paratviden ind i hovedet på børnene, betragtes som mørk "middelalder". Man stimulerer heller ikke den logiske, rationelle, trin-for-trin-tænkning, som kendetegner vores tidsalder. Lærerne træner eleverne i at løse opgaverne på en mere *holistisk* måde. Man fokuserer for eksempel ikke på evnen til at udregne facit, men på evnen til at opfatte selve problemstillingen. Det er vigtigere at stille de rigtige spørgsmål end at finde frem til de rigtige svar.

Enkel matematik, fonetisk stavning og stenografi

Matematik er blevet ekstremt simplificeret, og alligevel kan resultatet af selv komplicerede regnestykker findes på et øjeblik. Opgaver baseret på økonomi og kapital bruges overhovedet ikke i undervisningen.

Ingen stavning

Børnene lærer heller ikke at stave efter den gammeldags metode. Ord og stavelser indlæres *fonetisk*. Det betyder ikke, at man ikke kan skrive. Børnene lærer en slags stenografi. Den er vanskelig at lære, men nem at bruge, når den først er indlært. Sproget er engelsk, men det er et helt andet og mere forenklet engelsk end det, vi kender i dag.

Historie og geografi

Historie og geografi er stort set blevet et "opslagsfag". Får man brug for en information, slår man den op. Man forsøger ikke at lære den ikke udenad. Man vil betragte det som spild at god undervisningstid at få eleverne at huske eksempelvis stater og byer udenad – for ikke at tale om hvad disse lande, stater eller byer producerer. Undervisningen omfatter stort set kun emner, man ikke kan slå op.

Desuden skal eleverne kun lære det, man har forudset, at de vil få brug for i dette liv. Hvis de vil lære mere, er det valgfrit. Overordnet kan man sige, at det ikke er lærernes opgave at proppe eleverne med informationer, men at udvikle deres medfødte anlæg.

Fødsel og død

Fødsler planlægges omhyggeligt i det fremtidige samfund. Forældrene ved på forhånd hvilken sjæl, der skal fødes hos dem, og de indretter omgivelserne og forbereder sig selv på at skabe et sundt og raskt fysisk legeme til barnet. Der lægges stor vægt på smukke omgivelser, for hele livet i samfundet er gennemsyret af skønhed. Den vordende moder er omgivet af smukke malerier, statuer, blomster og levende lys, og hun klæder sig i farver, som gavner barnet.

Ingen er syge. Inger ser gamle ud

Da alle lever et liv i overensstemmelse med betingelserne for et sundt liv, er der praktisk talt ikke sygdom. Ingen ser gamle ud, men man dør alligevel af alderdom – og i sjældne tilfælde som følge af ulykker. Hvis et menneske dør ved en ulykke, bindes det omgående til astrallegemet, og vil hurtigt blive født på ny. Ingen frygter døden, for den medfører jo bare, at et gammelt og slidt legeme udskiftes med et nyt og funktionsdygtigt.

Finder sin kommende far og mor inden døden

Når kræfterne begynder at svigte, ser man sig om efter et par, som kunne ønske sig at være far og mor, når man vender tilbage. Man fortæller dem, at man snart skal dø, og aftaler, at de påtager sig forælderrollen. Man overrækker dem sin personlige talisman, som man har båret hele livet, og som derfor er gennemtrængt af personens magnetisme. De kommende forældre opbevarer også de personlige ejendele, man ønsker at bruge igen i næste liv. I få tilfælde griber Manuen ind, hvis personen vælger uhensigtsmæssige forældre i forhold til den resterende karma. Selv om den grovere karma er afviklet, er ingen karmafri, og kan derfor heller ikke have fuld valgfrihed.

Talismanen

Talismanen er en juvel, som er speciel fra menneske til menneske, og den svarer til det stjernetegn, han/hun hører til – ikke som personlighed men som *sjæl*. Det vil sige den astrologiske indflydelse hvorunder personen individualiserede for ca. 18 millioner år siden. Talismanen overrækkes til den nyinkarnerede, og vibrationerne vækker erindringer fra det foregående liv. Derved bliver det lettere at bevare kontinuiteten i livene som sjæl. Talismanens vibration svarer i øvrigt til personens navn som sjæl. Når personen vender tilbage, kommer alle de gamle venner og besøger det nyfødte barn for at vække dets erindring.

Ingen sorg. Ingen begravelse

Når et medlem af samfundet ønsker at dø, mister han simpelthen viljen til at leve og glider bort i en fredfuld søvn. Ofte vil han vælge at dø i det hjem, hvor han skal fødes i næste liv. Der er ingen sorg. Der er ingen begravelseshøjtidelighed. Ingen gudstjenester.

Legemet brændes ikke, men lægges i en beholder med en stærk syre, der gennemstrømmes af en elektrisk strøm, og i løbet af nogle få minutter er legemet helt opløst. Når beholderen åbnes, er der intet andet tilbage end et fint, gråt pulver.

Vælger selv køn

Som regel kan den døende selv vælge køn for det kommende liv, og det er almindeligt at skifte mellem mand og kvinde mellem hvert liv. Der er stor valgfrihed på dette område, men Manuen kræver dog, at der skal opretholdes en passende balance mellem kønnene.

Storfamilier

Familierne er store. Ofte er der 10-12 børn i hver familie – og sædvanligvis lige mange piger og drenge. Tvillinge- og trillingefødsler er almindelige. Til gengæld er fødslerne smertefri. Der kan dog være en smule vanskeligheder for førstegangsfødende.

Ægteskab

Bortset fra at man ikke må gifte sig med mennesker udenfor det lukkede samfund indgås ægteskaberne frit. Man forelsker sig fuldstændig som i dag, men den seksuelle tiltrækning styrer ikke menneskets valg af partner. Det primære formål med seksuelle forbindelser er at skabe nye og egnede legemer til inkarnerende sjæle.

Når mennesker ønsker at danne par, velsignes de af Manuen selv. Samtidig oplyser de, hvilke aftaler de har indgået med afdøde, som ønsker at være deres børn. Der er ingen andre bryllupsceremonier end Manuens velsignelse.

Nationernes enhed

Der kan siges meget mere ud fra C.W. Leadbeater's undersøgelser, men lad os stoppe her. C.W. Leadbeater undersøgte ikke det omgivende samfund i forbindelse med sit studie, men alligevel fortalte han, at hele verden til den tid har sluttet sig sammen til én global nation. Europa er én enhed med fælles regering med repræsentanter fra de europæiske lande. I denne forbindelse er det vigtigt at tænke på, at EU ikke eksisterede, da C.W. Leadbeater gjorde sine iagttagelser. Menneskeheden er endnu ikke kommet over nationalfølelsen, men man fører ikke længere krig mod hinanden. Der er en høj grad af broderskabsfølelse og samarbejde nationerne imellem, og det var jo blandt andet disse egenskaber, menneskeheden skulle udvikle i den nye tidsalder, og i følge C.W. Leadbeater's forskning vil det lykkes.

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk